

Sosiaali- ja terveysvaliokunnan mietintö n:o 4 hallituksen esityksestä laiksi sotilasvammalain muuttamisesta

Eduskunta on 27 päivänä maaliskuuta 1992 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 26 laiksi sotilasvammalain muuttamisesta.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina vs. ylitarkastaja Jukka Mäki sosiaali- ja terveysministeriöstä, ylijohtaja Jukka Laaksonen ja osastopäällikkö Jouko Himanen tapaturmavirastosta, lakimies Taisto Ahvenainen Suomen Kunnallisliitosta edustaen myös Suomen Kaupunkiliittoa ja Finlands svenska kommunförbundet sekä pääsihteeri Juhani Saari Sotainvalidien Veljesliitosta.

Esityksessä ehdotetaan sotilasvammalakia muutettavaksi siten, että kunnalle tai kuntainliitolle korvattavien sosiaalihuoltolain ja kansanterveyslain mukaan järjestetyistä palveluista aiheutuneiden kustannusten maksamiseen voidaan antaa ennakkoa ympärivuorokautista laitoshuoltoa lukuun ottamatta. Myös muusta kuin korvatusta vammasta tai sairaudesta aiheutuvien rahoituskulujen korvaamista koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettavaksi. Muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1992 heinäkuun alusta.

Sosiaali- ja terveysvaliokunta korostaa vaikeavammaisten sotainvalidien koti- ja sairaanhoidon palvelujen ja siitä aiheutuneiden kustannusten korvausten merkitystä sekä palvelujen kehittämistä sotainvalidien ikääntymisestä johtuvien muuttuvien tarpeiden mukaisesti.

Hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, että siirryttäessä sairaudesta johtuvien kus-

tannusten maksamiseen elinkoron lisäysosana voidaan kulujen olennaisesti ylittyessä ylitys maksaa jälkikäteen eri päätöksellä. Perusteluissa mainitun 30 prosentin ylityksen lisäksi on valiokunnan mielestä myös merkittävä markkamääräinen ylitys tapauksittain harkiten voitava ottaa huomioon jälkikäteisen korjauksen perusteena.

Hallituksen esityksen 6 c §:n mukaan on virheellisiin tai harhaanjohtaviin tietoihin taikka tietojen salaamiseen perustunut kunnan saama korvaus palautettava tapaturmavirastolle 50 prosentilla korotettuna 16 prosentin vuotuisine korkoineen. Valiokunnan mielestä ei ole tarkoituksenmukaista kirjoittaa säännöstä ehdottomaan muotoon, koska kunnan virhe on saattanut aiheutua ymmärrettävästä ja anteeksiannettavasta erehdyksestä. Tästä syystä valiokunta ehdottaa säännöstä muutettavaksi siten, että tapaturmavirastolla on harkintavalta korvauksen tai liikaa saadun osan korottamisen suhteen takaisinperinnässä.

Lakiehdotuksen 6 b §:ssä on sekä 2 että 4 momentissa todettu, että tapaturmavirasto vahvistaa korvauksen lopullisen määrän. Valiokunta ehdottaa tästä syystä 4 momentin poistettavaksi.

Hallituksen esityksen perusteluihin ja edellä esitettyyn viitaten sosiaali- ja terveysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sotilasvammalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/48) 10 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on 19 päivänä helmikuuta 1971 annetussa laissa (180/71), sekä *lisätään* lakiin uusi 6 b ja 6 c §, seuraavasti:

6 b §
 (1—3 mom. kuten hallituksen esityksessä)
 (4 mom. *poist.*)
 (4 mom. kuten hallituksen esityksen 5 mom.)

periä korvauksen tai liikaa saadun osan siitä takaisin 50 prosentilla korotettuna 16 prosentin vuotuisine korkoineen ennakon maksuvuotta seuraavan helmikuun 1 päivästä lukien.

6 c §
 Jos 6 b §:ssä mainitun korvauksen saamiseksi on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai salattu tietoja ja tämä on vaikuttanut korvauksen myöntämiseen, *tapaturmavirasto voi*

10 §
 (Kuten hallituksen esityksessä)

Voimaantulosäännös
 (Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 1992

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Taina ja jäsenet Ala-Harja, U.

Anttila, Hiltunen, Kuittinen, Mutttilainen, Nordman, O. Ojala, Perho-Santala, Puisto ja Stenius-Kaukonen.